

Plačiajame Pasaulyje

LENKIJA

Lenkijos studentija sukėlė didelio nerimasčio komunistinei valdžiai. Prasidėjo, taip sakaant, dėl niekniekių. Pašali no už ką tai du studentu iš universiteto. Jų draugai studentai ėmė protestuoti. Iš pradžių pačiame universitete, o kai tas nieko nepadėjo, išėjo į Varšuvos gatves, šalia reikalavimų gražinti universitetan pašalintuosius, iškilo sūčiai: «Laisvės! Tiesos! Teisingumo!», «Išlauk hitleriškų metodus», ir t.t.

Policija veikia

Kas matė, kad «vaikai» imtu tėvus mokyti. To negalima komunistiniuose rojuose rojeliuose Kadangi tėvai neįstengia savo vaikų suvaldyti, tai įsakyta policijai veikti. a ir veikė: veikė jos lazdos, veikė ašarinės bombos, veikė sunkvežimiai, gabendami į kalėjimus demonstruojančius studentus...

Is demonstracijų — streikai

Kai ir demonstracijos nieko nepadėjo teisėms apginti, studentija paskelbė streiką. Nebelanko paskaičių. Studentai užima universiteto patalpas ir jose sėdi dieną naktį. Ir čia įsiveržia policija. Ares tuoja daugiau studentų. Politikos mokykla uždaryta neribotam laikui.

Vyskupu balsas

Į tą reikalą įsikišo ir Katalikų Bažnyčios vyskupai. Tarptautinių informacijų pranešimu, praėjusį sekmadienį visose Varšuvos bažnyčiose perskaitytas vyskupų raštas, kuriuo jie užtaria studentus ir sako, kad jų reikalavimai yra teisėti. Ko iš tiesų studentija reikalauja? Pačių pagrindinių žmogaus teisių: laisvės ir tiesos, kuri Lenkijoje yra suvaržyta. Vyskupai įteikė tuo reikalu specialų savo raštą krašto vyriausybei.

Ir kas visa tai daro?

Atsiminkime, kad Lenkijos (kaip ir Lietuvos) studentija yra jau pokario naujoji, pačių bedieviškųjų komunistų išauginta karta. Jiems nuo mažens buvo skiepijama meilė komunistams ir neapykanta senovės buržuaziniams prieštaroms. Ir štai po 25 metų komunistinių pastangų, jų pačių auklėtasis jaunimas tūkstančiais atsiskaitė prieš savo «auklėtojus» ir reikalauja laisvės bei tiesos. Reikalauja laisvės susirinkimams, laisvės bebaimės viešai tarti ir parašyti

ti savo nuomonę, nors ji nesutinka su valdžios ir komunistų partijos pažiūromis, jie nori patirti tikrą tiesą, tiek kas dedasi jų pačių krašte, tiek kas dedasi užsieniuose. Studentija susigauja, kad komunistinė krašto valdžia tiesos nerašo, o išsigalvoja, kas jai patinka ir skelbia melą.

Studentų pradėtoji kova su valdžia už laisvę ir tiesą prasidėjo. Yra pagrindo manyti, kad ji tvers ilgokai, bet tiesos ir laisvės troškimas galų gale laimės.

Ne vien Varšuva

Sustreikavo ne tik Varšuvos studentija. Prie jų prisidėjo Krokuvos ir kitų aukštųjų mokyklų studentija. Juos miesto demonstracijose parėmė kokios 10 tūkstančių žmonių, darbininkų minia. Tai rodo, kad laisvės sąjūdis įgauna povynio pobūdį. O potvyniai visokioms užtvankoms yra pavojingi. Belieka tikėti, o tikintiesiems ir melstis, kad Lenkijos studentijos viešumom iškilusi kova su komunistine spauda pasibaigtų pilautine tiesos ir laisvės pergale!

CEKOSLOVAKIJA

Ir šitame komunistų krašte vyksta dideli dalykai. Čia komunistų prievartai ir jo sukurtam skurdui ėmė priešintis jaunesnioji komunistų partijos naujų karta. Ji nebenori pripažinti nei Markso, nei Stalino, nei Chruščiovo savo dievais. Jie irgi nori laisvės taip tvarkyti savo kraštą, kaip jiems, o ne Maskvai būtų geriau.

Maršalo planas

PETRAS PAKALNIS

Turbūt likimo buvo taip lemta, kad tas pats žmogus, kuris per antrą pasaulinį karą įnirtęs griovė Europos pramonę, vėliau padėjo ją atstatyti. Jis vadinosi George C. Marshal.

Jurgis Maršalas buvo tylus, kuklus ir giliai mąstantis karininkas-politikas. Paskirtas JAV generalinio štabo viršininku, jis negailėjo bombų nei Vokietijos pramonei, nei miestams, nei susisiekimo priemonėms. Bet, tapęs užsienio reikalų ministru, jis suprato, kaip skurdas ir vargas paruošia geriausią dirvą komunistų propagandai. Tai jis matė ir Kinijoje, ir Europoje.

Pašalintas senos gvardijos Komunistų Partijos generalinis sekretorius, jo vieton pasitvyras draugas Dubček, kurs nori įvesti daug ir tokių didelių pakeitimų komunistinėje santvarkoje, kad iš komunistinio vargiai kas beliks.

Kliudo Sov. Rusija

Šiomis dienomis sklinda gandai Pragoje, Londone ir kitose Europos sostinėse, kad Sovietų Rusija pradėjo telkti savo kariuomenę Čekoslovakijos pasienyje. Tuo norinti įspėti Dubčeką ir visus reformatorius, kad jie nedrįstų išsižadėti Maskvos komunistinio. Jei to nepaisys, rusų kariuomenė galinti bet kuriuo momentu įžengti Čekijon ir okupuoti.

Ar čekai to išsigąs? Ar drįs Rusijos nepaisyti?

PACIOJE RUSIJOJE

Vėl teisiami net 14 ar daugiau rašytojų, mokytojų, profesorų, už jų skleidžiamas idejas prieš komunistinę Rusijos santvarką. Te smais norima įbauginti plačias Rusijos jaunimo ir inteligentų mases, kad jos nedrįstų priešintis dabartiniam krašto režimui. Deja, atrodo, jog ir teismai nieko nepadės. Kartą nuo kalno paliesta ir maža gniūžtelė sniego, rieda pakalniui nesustodama, ir beriedėdama vis auga, vi didėja ir tampa tokia baisia galybe, kad pakeliui sutriuškina šimtamečius ažuolus, nugriauja ištišus kaimus... Ar jau atėjo toks momentas ir Rusijai, dar sunku pasakyti, bet visi ženklai rodo, jog «Pavasaris eina Karpatų kalnais...» ir komunistiniai ledynai pradeda tirpti ir braškėti.

Europos atstatymas

Lygiai prieš 20 metų Harvardo universitetas suteikė jam garbės daktaro titulą. Ta proga Maršalas pasakė trumpą kalbą ir išdėstė savo planą, kaip galima atstatyti Europą. Jo nuomone, jei Europos valstybės sutiks glaudžiai bendradarbiauti, tuokart JAV galės joms duoti ir pinigų, ir kitų priemonių pramonei ir žemės ūkiui atstatyti. Jau kiek anksčiau prezidentas Trumanas išprašė iš Kongreso 400 milijonų dolerių kaip pirmos pagalbos ženklą Europai, bet toji suma, padalinta daugeliui valstybių, buvo tik lašas juroje. Maršalo planas buvo platesnis, sistemingesnis ir

ziūrįs į ateitį. Jis visų pirma norėjo, kad Europos užsienio reikalų ministrai pasisakytų, ką jų kraštai galėtų pagaminti ir kokios pagalbos jiems reikėtų. Antra, jis norėjo sužinoti, kuo ir kaip atskiro Europos valstybės galėtų papildyti viena kitą. Taigi, reikėjo vieningo Europos atstatymo plano, kurį turėjo paruošti patys europiečiai.

Ministeriai planuoja

Europos užsienio reikalų ministrai, susirinkę Paryžiuje 1947 metais, persvarstė Maršalo planą iš visų pusių ir pakvietė taip pat ir Rusiją bei jos satelitus. Bet Stalinas, planuodamas neramumus ir revoliucijas, tą planą atmetė ir uždraudė kitiems dalyvauti pasitarimuose.

Pradžioje 17 užsienio reikalų ministerių temate tik savo reikalus ir vargo keletą žmonių, kol išdirbo vieningą bendradarbiavimo planą. 1947 m. pradžioje buvo sudarytas JAV ir Europos ekspertų komitetas kuris turėjo derinti atskiras iniciatyvas ir prižiūrėti plano vykdymą.

JAV inasas

Nuo 1947 iki 1951 m. JAV paskyrė Maršalo planui net 13 milijonų dolerių ir tuo labai pagreitino Europos atstatymą. Milžiniškos pinigų sumos parstatė Europą ant kojų ir užtikrino jai saugumą. Pokariinei Europai netrūko nei techniku, nei eilinių darbininkų, o reikalingą kapitalą ir žaliavas jai suteikė Amerika.

Plano vaisiai

Maršalo planas buvo istorinis įvykis. Praėjus tik 8 metams, Europa pagamino 100% daugiau, negu 1947 m. Tame laikotarpy jos importai pakilo 380%, o eksportai užsienį 450%.

Gražiausias Maršalo plano vaisius yra glaudus europiečių bendradarbiavimas. Nušiant ir vykdaat tą planą, reikėjo atsakyti ir tautinės ambicijos, ir trumparegių krašto interesų.

Ekonominė bendruomenė

Iš to sėkmingo bendradarbiavimo palengva išsivystė ir Ekonominės Europos Bendruomenės idėja. Tiesa, Maršalo planas buvo tik laikinas projektas. Tačiau, vykdamas, jį galvą mintis, kad tas bendradarbiavimas galėtų būti pratęstas neribotam laikui; nes jis buvo naudingas ir ekonominiu, ir politiniu, ir saugumo atžvilgiu Europa, būdama vieninga, lengviau galėjo atsispirti komunistų pa-voji ir geriau išvystyti savo ekonominį pajėgumą.

Švenčiaut Maršalo plano 20 metų sukaktį, praėjusią va-

sarą Briuselio mieste susirinko senieji plano dalyviai ir apžvelgė jo rezultatus «Ekonominė Europos Bendruomenė», taip kalbėjo Belgijos Paul Henri Spaak, yra Maršalo plano duktė. Jei kas nors kaltina JAV imperializmu, tai geriausias to kaltinimo atremimas yra Maršalo planas.

Tikrai, tas senojo Belgijos politikos pareiškimas yra kar tu ir teisingas JAV politikos įvertinimas. «Todėl», sako anglas Hugh Ellis-Rees, vienas iš Maršalo plano vykdytojų, «reikia pripažinti generolo Maršalo nuopelnus, kurio kūribingas galvojimas patraukė Europos valdžias steigti Europos ekonominio bendradarbiavimo organizaciją. Reikia taip pat pripažinti ir amerikiečių dosnumą. Tas senas ir naujas valstybių bendradarbiavimas padės kurti naują Europą.»

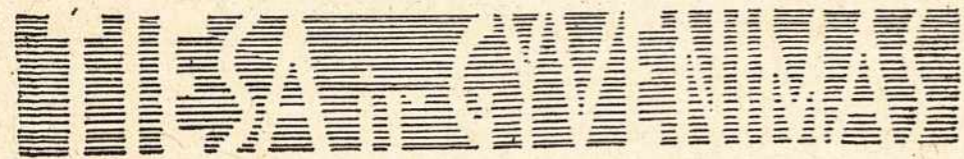
Ir kitiems krastams?

Maršalo planas pilnai atliko savo uždavinį ir dabar kai kas galvoja, kad panašų planą reikėtų sukurti Afrikai, Azijai arba net JAV negrams Juk ir popiežius Paulius VI ragina steigti pasaulinį fondą, duoti daugiau autoriteto Jungtinėms Tautoms ir glaudžiau bendradarbiauti. Bet tuo tarpu toks planas yra neįmanomas. JAV yra priversta išleisti milžiniškas pinigų sumas Vietnamo karui, Afrikai trūksta techniku ir specialistų, o Azijai pastovumo. Tiesa, ir vienur, ir kitur įbandoma steigti ekonomines bendruomenes, bet ir jas vargina toks pat siauras nacionalizmas, kaip prezidento De Gaulle. Kiekvienas valdovas stato savo valstybę į centrą ir nori, kad viskas apie jį sukūptų. Jie dar nesupranta, kad sekmingai gali bendradarbiauti tik lygūs su lygiu ir kad kiekvienos valstybės interesai turi nusilenkti bendram labui. Taip turi būti kiekvienoje tarptautinėje bendruomenėje.

Atvėrė daug akių

Reikla pasidžiaugti, kad Maršalo planas ne vienam politikui atvėrė akis, jog taika priklauso ne nuo karinių, bet nuo ekonominių sutarčių ir nuo teisingo turto pasidalinimo, Kiekviena tauta yra atsa kinga už savo išsivystimą, bet niekas negali jo pasiekti atsisakyęs nuo kitų. Regionalinės tarpusavio pagalbos sutartys tarp atsilikusių tautų, supratimas toli siekiančių ir joms padedančių tikslų bei plačiai apimantys bendrų programų sudarymai glaudesniai bendradarbiavimui yra žingsniai, vedą į taiką». Tuos žingsnius tuo tarpu pristabdė kapitalistų egoizmas. Pristabdė, bet nesulaiko. Tai įrodo ir Maršalo planas.

Reikia Isgirsti Dievo Balsa Dabarty

IS CONGARO PASKAITOS PASAULIEČIAMS

A. RUBIKAS

Bažnyčia yra visai kas kita negu pasaulis, nors ji yra pasaulyje ir dėl pasaulio. Bažnyčia egzistuoja dieviškos iniciatyvos dėka, kurios negalima įrikiuoti pasaulio istorijon. Aš esu įsitikinęs, kad tam tikras šio dalyko nesupratimas yra gili priežastis įvairios kritikuotinos laikysenos šių dienų kunigų tarpe. Daugelis jų atrado pasaulį, ir tai yra geras daiktas. Bet kuniško pobūdžio malonans patogumo vardan jie atmeta misijinės dvasios sąskaiton ir tai, kas juos skiria nuo pasaulio: stiekti vienybės su Kristumi. Aš žinau, kad žodį šventas galima dviprasmiškai aiškintis ir dėlto aš io vengiu. Bet čia jis yra reikalingas. Bažnyčia priklauso šventumo sričiai ir remiasi Dievo malonės iniciatyva, o ne tvėrinijos sąranga: visų pirma Dievo Sūnaus atėjimu mūsų istorijon.

Misijinė Dievo tauta

Š kitos pusės Bažnyčia yra dėl žmonių ir ji negali jų atsiesti nuo kosminės tikrovės. Žmonija yra tos tikrovės galva, jos išsivystymą viršūnė ir per žmonių viskas gauna kryptį ir tikslą. Bažnyčia yra įjungta žmonių istorijon. Ji pati minta istorija ir kartu istorijai duoda giliausią prasmę, bet tik likdama ištikima sau ir pagal išgales Jėzų Kristui.

Vien atsiribodama nuo pasaulio Bažnyčia savo misijos

neišpildo. Pasaulis arba istorija Bažnyčiai nėra kokla nuo lat besikeičianti panorama, prieš kurią Bažnyčia vis kartotų savo seną giesmę. Pasaulis ir istorija nėra kokia publika į kurią Bažnyčia nuo lat adresuotų savo jau seniai sustatytą pamokslą. Pasaulis ir istorija Bažnyčiai duoda medžiagą ir sąlygas jos pačios gyvavimui ir, galima sakyti, pateikia taisykles, reikalingas Bažnyčios misijai įvykdyti Dievo šiandienybėje, kuri turi vystytis diena iš dienos.

Čia eina reikalas apie ką tai daugiau, kaip vien apie prisitaikymą prie pasaulio. Būti pasaulyje, reiškia Kristuje perimti žemiškosios istorijos teikiamą medžiagą. Pe silnas yra teigimas, kad Dievo tauta eina žmonių keliu, — juk ji pati suideda iš žmonių. Gaudium et Spes redaktoriai iš viso mažai vartoja žodį Dievo tauta ir iš viso neva toja (mano dideliu apgailėstaviui) žodžiu «mesijinė tauta». Jie norėjo išvengti kokios tai išrinktosios ir tuo pačiu nuo likusios žmonių dalies atsietos tautos įspūdį.

Konstitucija sako: Krikščionių bendruomenė pasisako už realų ir glaudų solidarumą su žmonių gimine ir jos istorija». «Budama kartu regima ir dvasinė bendruomenė, Bažnyčia eina su žmonija ir dalyvauja žemiškam pasaulio likime; ji yra jos rangas ir, žmogiškosios būnės siela».

Dievo balsas istorijoje

Čia mes paliečiame patį centrinį tašką. Dievas pašaukia mus per žmonių istoriją. Juk joks žmogus, — net ne eremitas, — negyvena už šio pasaulio ribų. Jis visada yra šiame pasaulyje, kartu su kitais žmonėmis ir jis negali mylėti Dievo kartu nemylėdamas žmonių. Tų dviejų meilų vienos nuo kitos atskirti yra negalima.

Bet yra du būdai tarnauti: aktyvus ir kontempliatyvus. Kontempliatyvus kelias siekia realizuoti Dievo karalystę tokią, kokia ji bus laikų pabaigoje. Iš žemiškojo gyvenimo jis ima patį minimumą, palikdamas nuošaly tvėrinijos dinamiką, kenčiančią žemiškąsias vertybes. Šis kelias tam tikra prasme net susikerta su istorija. «Tepraeina pasaulis ir teateina malonė», meldėsi pirmosios krikščionių kartos, laukdamos greitos laikų pabaigos ir būdamas svetimos minčiai prisiimti ir kurti žemiškąjį gyvenimą. Šiuo keliu eiti pašatųjų skaičius yra ma-

žas. Bet čia pat reikia pastebėti, kad negali iš viso būti jokio rimto krikščioniškojo gyvenimo be kontempliatyvinio indėlio.

Pats didysis krikščionių skaičius eina aktyvuojų keliu. Čia nėra jokios minties Dievo miestą skirti nuo pasaulio. Čia visos pastangos yra nukreiptos tikslan realizuoti Dievo meilę, padarant ją esminiu Dievo miesto elementu bei mylint visus žmones Kristuje: žmones visur, kur mūsų meilė juos randa ir tokius, kuriuos randa, kartu su jais angažuojantis kovoje už žemiškąją egzistenciją. Tai reiškia vykdyti Dievo planus žmonių istorijoje kaip tik veikiant istorijoje. Pasaulis turi savo istoriją, jis kuriasi, ir Dievo planai pildosi per žmones tam nuolatiniam pasaulio vyksme.

Kur yra Bažnyčios ateitis?

1963 m. prancūzų katalikai intelektualai savo studijų savaitės pabaigoj Bažnyčios ateitį apibrėžė šiuo sakiniu:

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštine:

15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 362

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

Gintarė Banaitytė-Ivaškienė

Baltasis Stumbras

PREMIJUOTA ISTORINĖ APYSAKA JAUNIMUI

(tęsinys)

Audrys su Gendručiu bando įskelti ugnį ir laužą įkurti. Žalios šlapios šakos nedega. Reikia kuriam grįžti kiek atgal sausų šakų ir lapų parinkti. Pasisiūlo Gendrutis. Pavojinga vienam atsiskirti nuo būrio, tad Audrys pasiūlo su juo Draugužį. Vilkelis iš tolo užuos plėšrų žvėrį ir įspės berniuką, o be to, ir ke lią atgal lengviau ras.

Kai Audrys su Varpūne lieka vieni, mergaitė papasakoja, ką žino apie Rintą. Rytojaus dieną po to, kai ją Avaras požeminį įstūmė, vakare įmetė ir visą sumuštą sukruvintą berniuką. Tai buvo Rintas, Avaras piktai užbaubė: «Aš tau dar ne taip kailį iškaršiu! Nebūtum pasipynęs, aš turėčiau ne ką kitą, o paties Mindaugo sūnų. O dabar ką su tavim veiksiu, tu ubago vaikel!» Daugiau ji nieko

neatsimena. Tačiau abu vaikams nusprendžia, kad Rintas kažin koku drąsiu būdu apsaugojo nuo pagrobimo kuni-gaikščio sūnų.

Jie abu atsisuka pažiūrėti, ar Rintas miega. Ir ką pamato? Nuostabų dalyką. Netoli jo guolio stovi baltasis stumbras, ramiai žiūrėdamas į miegantį berniuką. Audrys su Varpūne stovi, lyg žemėn įkalti. Iš baimės ir nustebimo neturi jėgų net sušukti. Stumbras, pajutęs vaikų žvilgsnį, apsisuka ir nužingsniuoja į girią.

— Varpūne, Varpūne, ar ir tu jį matei? — nesavu balsu sušnabžda Audrys. — Maniau kad man pasivaideno.

— Bet ir mergaitė jį matė. Aišku abiem, kad baltojo stumbro pasirodymas prie Rinto reiškia kažin ką labai svarbaus.

— Kaip jis neugrimsta ras

te? Stumbrai į tokias vietas neina, — jau kiek atsipeikėjęs, stebisi Audrys.

— Jis visai kitoks, nei visi stumbrai. Gal visai lengvas? Gal jį oras nešioja? — spėlioja Varpūnė.

— Nemanau, kad jis dvasia! Juk aiškiai ant tų samanų stovėjo. Einam pažiūrėti, ar liko žymių, — tariasi vaikais.

Tuo tarpu už šalteksnio krūmų pasigirsta keletu vyrų balsai. Berniukas griebia savo jietį, pasiruošęs ginti Varpūnę ir miegantį Rintą. Bet tuoj atskamba linksmas Gendručio balsas:

— Štai jie! — o maniau, kad Draugužis paklaidino.

Aikštelėn įeina Gendrutis su keletu ginkluotų vyrų. Tai kariai, Mindaugo paskirti saugoti Vaivos ramovę. Iš jų Audrys sužino, kad visai netoli ir pati Vaivora. Vyrų atvykę į girią maisto pamedžioti.

Kai vaikai papasakoja matę baltąjį stumbrą, kariai ne-

paprastai nustemba. Vyriausias, Lokys, taria:

— Dar šiose apylinkėse jis nėra laukęsis. Jei jau pasirodė, tai, vyručiai, koks nors ženklas. Skubėkime ramovėn pranešti kriviui, ir jis išaiškins.

Vakaras visai netoli. Rintbe sąmonės, karščiuoja. Šerno praplėšta šlaunis labai sutinusi. Vyrų paskubomis iš juodalksnio šakų supina neštuvus ir, paguldę Rintą, pasukta Ramovės link. Kiek laiko eina drėgnu mišku, prižėlusiu vešlių tamsiai žalių samanų ir aukštų paparėjų. Kartais pastebi krūmuose besislepiančios gyvatės uodegą.

— Daug šioje girioje gyvačių, Saugokitės jų, neužlipkit, jos puola tik sužeistos. O ramovės geroji Raminta dar iš jų gyduoles,

— Išmintinga mūsų Raminta, — prideda ir Lokys. — Ranka įvairias žoleles ir šakneles. Iš jų išverda tokį skystį, kuris kaip ranka visus skausmus atima.

«Bažnyčios ateitį lems bendradarbiavimas kuriant saulio ateitį».

Visi sutinka, kad Dievas vo planus realizuoja mūsų istorijoje, bet ar yra galima sakyti, kad mūsų istorija realizuoja Dievo planus?

Mes turime įtempti ausis dviem kryptimis: ką kalba saulio įvykiai ir ką kalba evangelija. Pavyzdžiui, ką kalba mano vyras, žmona, vaikai ir ką kalba susirinkęs ar popiežiaus enciklika — štai kur yra mano vieta. Arba aš gyvenu mieste, kur užsidaro žmonės, kur reikia laujama algų pakėlimo ir kvieksta streikai. Arba aš dar vauju kultūriniam gyvenimui, statau jaunimui namus; arba esu kaip turistas krašte, kuriam viešpatauja dideli socialiniai skirtumai tarp turtingų ir neturtingų, tarp vietinių ir atostogaujančių ir t. t. Visais šiais atvejais Dievas šaukia mane rasti spreadimą, ieškoti atsakymo.

Atsitiktinio užuojautos sakinio čia neužtenka. Mūsų atsakymas turi liesti dalyko šaknis arba pačias struktūras kurias reikia gydyti. Bet tai pareikalauja aktyvaus dalyvavimo socialiniam, visuomeniniam gyvenime, nes tik jis gali nešti vaisių, kuriant pačias jo struktūras.

Čia eina reikalas apie sąjūdžius ir pasikeitimus dabartiniame pasaulyje. Tame «Gaudium et Spes» mato laiko ženklus. Štai keli jų pavyzdžiai: «masių» bei «masių sąmonės» ir socializacijos fenomenai; moters socialinis iškilimas ir jos dalyvavimas visam visuomeniniam gyvenime; struktūrų, kultūros, egzistencinių formų ir net dvasinės laikysenos sekularizacijos procesas; technikos evoliucija ir naujos žmogaus pa-

(pabaiga 5 psl.)

— Tai gal ji ir Rintą pagydys? — linksmai įsiterpia Audrys.

— Būk ramus, didvyri! Ramintos prižiūrimas, Rintas po trijų dienų jausis kaip milžinas.

Pro retėjančius medžius ir krūmus atsiveria nepaprastai reginys. Pelkių apsupta iš vandens kyla kalva. Virš jos matyti didesnių pastatų stogai. Kiemas aptvertas aukšta rąstų siena. Vienamė kiemo gale auga būrelis kuplių liepų. Iš jų tarpo kyla lengvas vos ižiūrimas baltų dūmų stulpelis.

— Štai ir Vaivora! O, kad jos aukuras aukuras dar ilgus amžius kūrėtųsi — atsi dūsta senyvas karys.

(B. D.)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 10,00 visoje P. Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 25,00. GARBĖS Atskiro numer. išleidimas N Cr. \$ 60,00 Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 20 SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 15,00 paskutiniajame N Cr. \$ 10,00 viduriniuose puslapiuose N Cr. 5,00 Ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taiso savo būržiūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Viltis Vėl Atgauti Nepriklausomybę

SIMAS SUŽIEDĖLIS

KLAUSIMAS: Nemaža lietuvių išeivių yra nustoję vilties, kad Lietuva atgaus nepriklausomybę. Rečiau pasitaiko teigiančių, kad nepriklausomybei atgauti dabar yra geresnės sąlygos nega XX-jo amžiaus pradžioje. Jūsų nuomone, ar anuomet, ar dabar sąlygos yra palankesnės Lietuvai atgauti nepriklausomybę?

Kai lyginama dabartis su praėjimais, tai turima galvoje tie patys veiksniai, kurie kliudė ar padėjo Lietuvai atgauti nepriklausomybę. Kliudė charakteristinės Rusijos okupacija, trukusi 120 metų ir užtrynusi Lietuvos vardą pasauly. Kliuvo istorinės Lenkijos pretenzijos į Lietuvos žemes ir palaidotos unijos kėlimas iš grafo Grėse imperialistinės Vokietijos galybės ir karinė okupacija su parengtais kolonizacijos planais. Drumstė iš dalies ir negausios lietuvių šviesuomenės suskilusi orientacija tarp Rytų ir Vakarų pasaulio. Vis tai buvo nepalankūs veiksniai. Iš palankių tegalima buvo atsiremti vieni: išlikusiu tvirtai lietuvišku kaimu ir pasaulyje susprejusiu demokratiniu judėjimu, palankiu tautų laisvam apsisprendimui. Kovojusieji už Lietuvos laisvę tuo daugiau ir rėmėsi. Bet tai nebuvo rimamas veiksnys, nes didiosios valstybės, pripažindamos laisvo apsisprendimo principą, praktiškai lietuvių tautai nelabai norėjo pritaikyti rimamam veiksmui buvo subyjimas abiejų imperijų — Prancūzijos ir Vokietijos, kurios po Lietuvą. Jei bent vienoje I pasaulinio karo būtų likusi nesukrėsta Lietuva būtų atgavusi tokio laipsnio nepriklausomybės, kokią kovojo savo ginklu. Taigi, es nepalankias sąlygas atėmė Vokietijos pralaimėjimas ir Rusijoje kilęs chaosas galėtų būti pranašu ir sėkmei, kaip bus ateityje? Kas nežino staigių istori-

vyksmo posūkių, nors sąlygos Lietuvai atgauti nepri-

klausomybę yra žymiai palankesnės. Lietuva jau nebėra užmirštas ir nežinomas kraštas pasaulyje, kaip buvo anksčiau. Lietuvos nepriklausomybės dvidešimtis ir pačioje lietuvių tautoje ir pasaulyje lieka nebeužtrinamas ir daugeliu atžvilgių labai reikšmingas. Dabartinė sovietinė okupacija didžiųjų valstybių nepripažįstama. Lietuva tebėra ir respublika, kad ir socialistine bei maskvine. Lenkijos pretenzijos į Lietuvos žemes yra žymiai susilpnėjusios. Vokietijos veržymasis į Rytus yra palūžęs. Viešintelė grėsmė lietuvių tautai yra senasis Rusijos siekimas padaryti Baltijos rytinį krantą integraline savo valstybės dalimi, visomis priemonėmis mažinant lietuvių skaičių ir didinant rusų. Tam tikslui labai taikliai ir atkakliai panaudojama dabartinė sovietinė sistema ir ideologija. Tačiau ir to kioje grėsmėje netenka prarasti vilties nes Rytu ir Vakarų pasaulio įtampoje nėra dar pasiekta ir vargu kada bus pasiekta tokios pusvyros, kad padėtis prie Baltijos marių ilgam stabilizuotųsi. Čia yra pagrindas vilčiai, kuri turėtų būti palaikoma ir stiprinama kovos už Lietuvos laisvę

Ne «tavo» ir ne «jūsų», o «mano» ir «mūsų»

Vergijos ir baudžiosios laikais viskas priklausė ponui. Žmonės turėjo dirbti ir daryti tik tai, kas jam patiko, ką jis nurodė. Žmonių valios ir norų retas kas paisė. Todėl baudžiauninkai ir vergai dirbo nemiškai, kiek tik galėjo tiek tinginiavo, darbą atliko atkariom rankom, nenuoširdžiai, tik prisibijodami prižiūrėtojo bizūno.

Per šimtmečius panaši vergiška baudžiaunikiška dvasia įsisunkė ir Katalikų Bažnyčioje. Vyskupas klebonas, kunigai — bažnyčia. O mes žmonės — kas? Tik tarneliai. Darom, ką sako liėpia. «Klebonas geriau išmano». «Taip bus, kaip «jegamaštėlis» paliėpsi». Todėl Lietuvos bažnyčioje iki Nepriklausomybės laikų beveik nebuvo organizacijų, išskyrus Šv. Pranciškaus tretiniakus ar kitų vienuolių padalinius pasauliečiams. Bet tų retų brolių pagriabinis uždavinys buvo melstis, ligonis aptarnauti, bažnyčią apšvarinti, daryti ką klebonėlis įsako.

Komitetai

Nepriklausomybės metais įvesti parapijų komitetai kairur jau galėjo tarti svaresnį savo žodį. Tačiau ir tada visi parapijiečiai dar nesijautė esą savo parapijos ir visos Katalikų Bažnyčios gyvi, atsakomingi nariai — šeimininkai.

Dėl šitokio nusistatymo, kunigai, klebonai dirbo visus

be jokio atlydžio. Kas nekojoja, praranda ir geriausias sąlygas savo laisvei atgauti ir išlaikyti.

SIMAS SUŽIEDĖLIS, istoriniais raštais fiksuojęs lietuvių tautos nueitą kelią, o kaip mokytojas, profesorius ir visuomenininkas, pats skleidęs tautą gairiuojančius idealus. Vos 16-17 jaunuolis, veikė su partizanais užfrontė prieš lenkus.

darbus ir prie altoriaus, ir ūkyje ir statybomis rūpinosi, ir pataisymais, ir mokyklomis, o veiklesnieji net kooperatyvais ir partijomis.

Katalikų akcija

Katalikų akcija jau žymiai daugiau žmonių įtraukė į bažnytinį gyvenimą bei darbą tačiau iki I Pasaulinio karo nebesuspėjo tikinčiuosius įsamoninti, jog Katalikų Bažnyčia yra visi žmonės, kunigai, vyskupai ir popiežius drauge, glaudžioje vienybėje su Kristumi. O iki žmonės ta tiesa nėra persiėmę, jie vis yra linkę stovėti šalia bažnyčios ir stebėti, ką šia kunigai išdarinėja. Bažnyčia vis lieka jiems kas tai pašalinio, jei ne visai svetima.

Tikintieji pabunda, nori atsakomybės

Bet ir Lietuvoje ir emigracijoje atsirado vis daugiau tikinčiųjų kurie suprato ir supranta, jog Kristaus Bažnyčia yra jie patys. Kad už tos Bažnyčios plitimą, išsilikimą, tobulėjimą, šventėjimą, už jos uždavinio įgyvendinimą atsakomingi yra jie patys, pasauliečiai žmonės. Tiesiems tai «ypatingos didesnės parapijinės atsakomybės pageidavimams» lietuviams Jo Eminencija Kardinolas įkūrė Šv. Kazimiero parapiją ir ta parapija tik tiek klestės, kiek lietuviškai katalikai norės ir sugebės ją «ypatingą parapijinę atsakomybę» prisiimti ir iš jos kylančias grąžingas pareigas atlikti.

Atsakomybė nepadaloma

Labai aplamai kalbant ypatinga parapijinė atsakomybė apima dvi sritis: dvasinę ir medžiaginę-materialinę. Būtų didelis nesusipratimas skelti parapijos atsakomybę į dvi dalis viena — dvasiškoji, kuri rūpi tik kunigams, kita — medžiaginė, palikta tik pasauliečiams. Yra tik vienas žmo-

gus, kurs susideda iš kūno ir sielos. Yra tik vienas parapijos uždavinys — jungti žmones su Dievu per Kristų ir Kristuje. Su Dievu jungti reikia visą žmogų, ir kūniškąjį ir dvasiškąjį, su visais jo reikalais, ir dvasiškais ir kūniškais. Ir tai yra visos parapijos ir visų parapijiečių uždavinys, šventoji, kilnioji pareiga. Todėl pačioje Šv. Kazimiero parapijos gyvavimo pradžioje reikalinga išsiaiškinti, gerai suprasti ir gerai įsikaltinti galvon bei širdin — šita parapija yra mano asmeninis reikalas; mano asmeninė pareiga sielotis jos žmonių klestėjimu, pažanga, jos darbais, veikla ir kuo tik galiu prisidėti. Taip ir tiek prisidėti, tartum nuo manęs vieno pereitų, ar ji gyvuos ar tuojau žlugs.

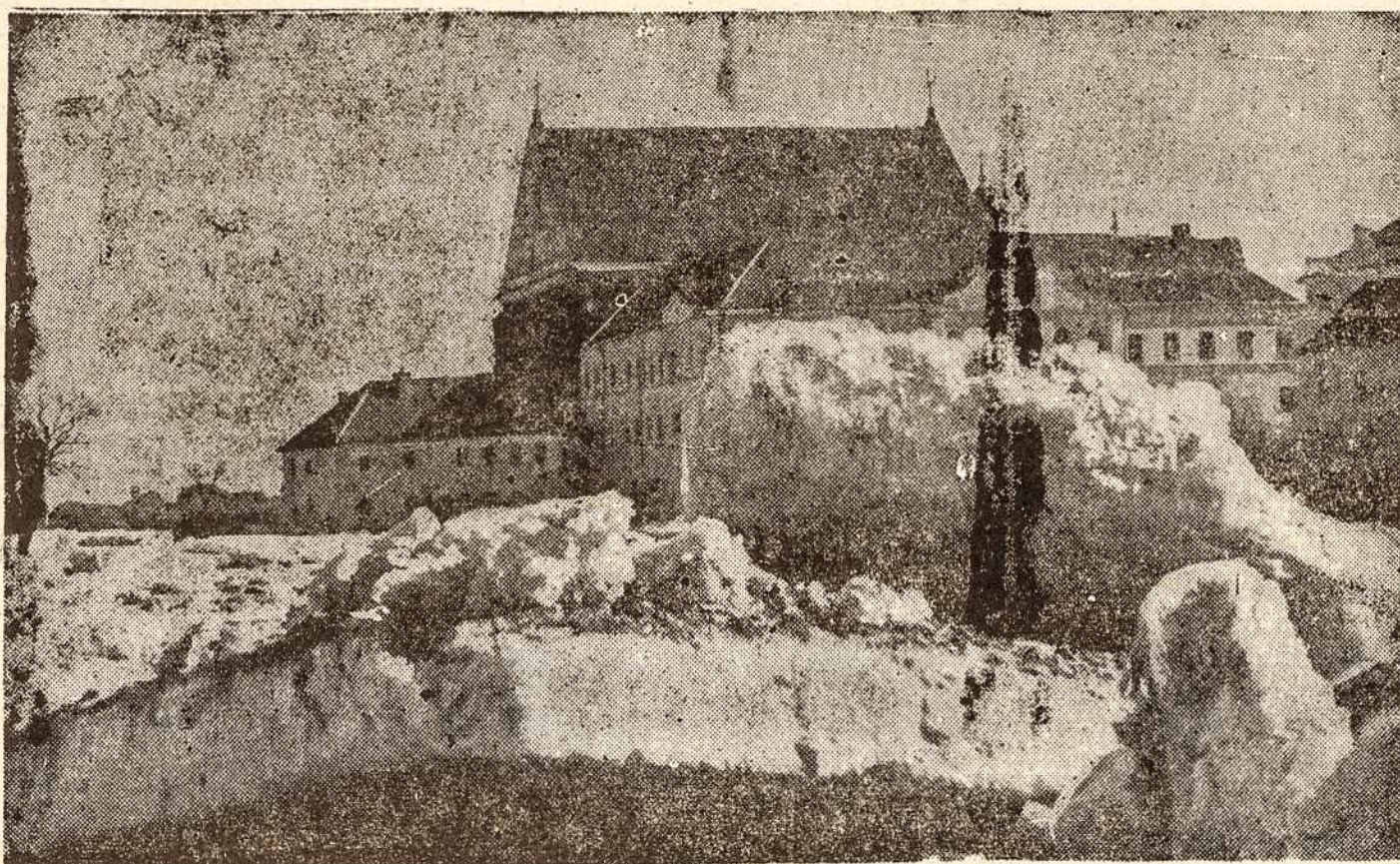
Savanoriai

Šitaip nusistatęs parapijiecis bet neklausiamas melai pasakys kunigui, kas, juo nuomone, būtų parapijai naudingesnis, kas kenksminga; jis ir ne maldaujamas, pats savanoriškai pasisiūlys vienam ar kitam parapijoje vykstančiam darbui ir jį sąžiningai atliks ne dėl žmonių ir ne dėl kunigo akių, kad už tai jį viešai išgarbintų išgirtų, bet šventai tikėdamas, jog dirba pačiam Kristui, ir kuriam nori padėti laimėti sielas savo parapijoje.

Pasidaloma nasta ir džiaugsmas

Suprantama, kaip kūne, nors yra vienas, bet turi daug įvairių sąnarių ir organų, kurių kiekvienas atlieka tik sau skirtą darbą, bet kai visi kūnas yra sveikas ir gerai gyvuoja. Panašiai ir parapijoje, ne visi puls dirbti vieną ir tą patį darbą. Reikalų yra įvairių, įvairūs žmonių gabumai bei polinkiai. Todėl parapijiečiai savo ypatingos atsakomybės pareigas išpildys atlikdami kurį nors vieną kokią uždavinį, ar tai savo noru pasiūlyta, ar tai kunigo, ar organizacijos, ar komiteto pavesta. Svarbu, kad kiekvienas gyvai jaustumėm tą ypatingą savo pareigą ir jai atlikti kiekvienas turėtumėm kokį nors darbą ar uždavinį atlikti. Tą atlikus sa vaime kilęs didelis pasitenkinimas, kad štai ir aš pridėjau savo mintį, savo ranką, savo turto dalelę prie Šv. Kazimiero parapijos klestėjimo, prie Dievo karalystės sustiprinimo.

J. K.

Kauno senamiestis potvynio metu,

Žaliosios girios,
Aukštos siūbuonės,
Amžių sodintos,
Saulės augintos,
Amžius žaliuokit.
Kai vėjas pučia,
Sunkiai kvėpuojant,
Jūs mus nuskundžiat,
Kaj mūs didvyriai
Didavo kovon
Dot už tėvynę,
Davėt nakvynę,
Duokit ir mums.

P. Vaičiūtis

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

A Fé remove montanhas?

O problema da fé e de sua necessidade intriga o homem há séculos. Os filósofos gregos pre-cuparam-se com ela; foi a característica dominante de toda a Idade Média; foi negada pelos racionalistas e exaltada como indispensável pelos espiritualistas. Atualmente a Psicologia comprova sua necessidade.

As primeiras civilizações tinham conhecimentos mínimos: tudo era mistério — o homem voltava-se para os deuses, oferecia-lhes sacrifícios e adoração, em troca, sentia-se seguro. A fé era a forma pela qual atingia a segurança nesse mundo hostil.

Abraão faz uma aliança com Jeová: os hebreus lhe devotarão fé e em troca ele lhes dará terras e poderio. Novamente os homens negociam com seus deuses: oferecem-lhes fé irrisória em troca de benefícios. Através da fé Moisés abriu o Mar Vermelho e conduziu o povo judeu pelo deserto inóspito. Deus demonstra que a fé deve ser ilimitada quando castiga Moisés, que batera duas véses, ao invés de uma, na rocha da qual jorraria água.

Os gregos, donos de maior desenvolvimento cultural e social, tem ligação com seus deuses, já que se sentem mais seguros. Sua fé voltava-se para a razão.

Cristo, em sua religião católica, guarda todo o lastro espiritual dos judeus. A infra-estrutura da religião católica é a religião dos hebreus. Em diversas passagens, Jesus afirma a eficácia da fé. Por exemplo, quando repreende o apóstolo que não havia se retirado em sua ressurreição, «Creste, Tomé, porque me viste, bem aventurados os que não viram, creram». Os fatos fundamentais da religião católica são dogmas, como a Transubstanciação, a Eucaristia, a Imaculada Conceição e a Vingindade de Maria — isto é — só podem ser aceites através da crença.

Na Idade Média os homens voltam à semi-barbarie, e novamente Deus volta a exercer papel preponderante, e a fé torna a voltar-se para a religião.

Com o advento da Renascença, Deus perdeu o primeiro plano e tudo passou a girar em torno do Homem — a fé passa a ser elemento de auto-confiança.

A humanidade prossegue em seus altos e baixos de religiosidade, conforme o maior ou menor progresso científico e racional, até chegarmos da época atual. O progresso material social e cultural leva o homem contemporâneo à descrença em tudo que não pode ser provado; daí a decadência religiosa atual, a ponto de a própria Igreja tentar reformas que aproximem da humanidade.

A fé está presente em toda a história humana, mudando de objeto, talvez, mas constante — ela é uma das necessidades fundamentais do homem.

O ser humano se sente fraco diante da Natureza e do Universo — nasce a fé religiosa.

O Ser humano percebe que a felicidade não está em si, que é preciso procurá-la fora: nasce a fé em Deus, na Ciência, na Arte, no Poder, no Dinheiro... O indivíduo escolhe sua fon-

te de felicidade, confia nela e essa confiança é uma força propulsora que impele a atingir esse objetivo — a Fé.

Nesse sentido podemos afirmar que a fé move montanhas, pois o homem vai movimentar todos seus esforços para alcançar ou realizar aquilo em que crê.

Foi pela fé numa Alemanha onipotente que Hitler passou de pintor de paredes a dono de um império.

Por crer é que Moisés conseguiu a libertação do povo hebreu do cativoiro egípcio e o levou para a Palestina.

Todo o poder dinâmico da fé é demonstrado pelos milagres. Milhares de pessoas acorrem a Lourdes, confiantes no poder da Virgem em minorar-lhes os sofrimentos, e essa fé é dotada de tal força, que provoca situações psicológicas que determinam inúmeras curas.

Atrás de cada atitude está uma fé — ela é motivação de cada ato. Cada dia são movidos pequenos montes e, de vez em quando, montanhas.

Milda.

Redakcijos pastaba:

P. Mildos straipsnis «A Fé remove montanhas?» yra labai problematiškas. Jis yra teisingų ir klaidingų idėjų mišinys. Kas atsilies į jį ir nurodys, kas jame teisinga ir kas neteisinga? Panelei Mildai dėkojame už iškeliamas problemas, ir prašome dažniau rašyti.

Iš Dienoraščio

TIHAMER TOTH

Čia išrašysiu keletą vieno moksleivio dienoraščio puslapių. Iš jo pažinsi du tipus: vienas, kaip pluksnelė, yra nešamas gyvenimo srovės; antras nepalenkiamu pastovumu ir geležine valia moka atsispirti kiekvienam blogiui ir kiekvienam viliojimui.

— Vakar atlankiau Gunterį, nors antrą kartą jis manęs pas save tikrai nematys. Muleris man kalbėjo, kad jis dažnai prašęs mane užėti, na ir ryzausi, nors — Dievas žino kodėl, — jau iš pat pradžių neturėjau didelio noro. Gunterio nemėgau, ypač nuo tada, kai kartą po tikybos pamokos jis ciniškai pasakė: «Religijos mokslas reikalingas tik vaikams, bet ne jaunuoliams!»

Taigi nuėjau. Aprašysiu pirmiausia jo kambarį. Skambinu. Pasirodo gražiai apsirengęs tarnas ir sako: «Jaunasis ponas savo kambary. Prašau eiti!» — Iš kambarių tuoj matyti, kad turtingo esama: sieksniniai paveikslai, persiški divonai, — visi puikūs, vienas už kitą puikesni.

Barškinu. Bet «jaunasis ponas», matyt, taip įsigilinęs į savo darbą, jog nė negirdi. Praveriu tyliai duris. Draugas Gunteris sėdi užsigulęs ant vieno «ilustruoto Laikraščio» ir — miega. Po

laikraščiu guli atversta prancūzų kalbos gramatika, jei «nelaimei» tėvas «žėitų. Bet ši kartą ta gudrybė vargiai būtų jam pasisekusi.

Prieš pertraukdamas tokį uolų jo «mokslą», greit apžvelgiau visą kambarį. Ant rašomojo stalo gulėjo šitokios «mokslo priemonės»: sky lėtas ir rašalotas futbolo gumas; dviračio pompa, ir viena pirštinė. Toliau stovėjo supjaustyta liniuotė, trintukas, keletas smeigtukų ir ma tematikos sąsiuvinys. Kitoj pusėj buvo kamštinis «pištalietas», kamščiams trauktukas, po juo pusė lotyniško

žodyno, ir pusė po stalu, sugeriamo popieriaus gabalas, kelios dešimtys užsieninių pašto ženklų, pačiūžų raktas ir vienas rankogalis. Visa buvo sujaukta ir suvelta. [Tam mišiny neužmiršta Karl May (nuotykių romanai), Šilerio poezijos, skaitymų knyga ir keletas jau pavartotų gelžkelio bilietų. O vidury šitos «košės» sėdi Gunteris ir miega. O ū, perbėgo per mano kūną šiurpuliai, je jis ir viduj toks!

Tuo tarpu Gunteris pabudo. Mechaniskai griebė slėpti «Iliustruotąjį Laikraštį», bet pastebėjęs, kad ne tėvas, elegantiškai ištiesė man ranką.

A, tai tu! Bravo! Prašau sėsti! Gal malonėsi cigarečių? Puikios, tikros egiptiškos — ir elegantiškais judesiais ištraukė cigarečių dėžutę.

— Dėkui. Aš nerūkau! Bet kur pats jų gavai?

— Aš juos paėm... taigi tėvas davė, Jos, žinot, puikios! Bet tu nerūkai? Žiūrėk, koks šven tuolėlis! Žinoma, mažas vaikas nedaro, ko jis «neturi daryti».

Manyje užvirė pyktis. Bet susivaldžiau ir ramiai atsakiau:

— Aš nedarau to, ką tėvai yra uždraudę, ir patyriau, kad jie visada gerai daro. Kitaip, aš nerūkau iš principo, ir to laikysiuos!

Tuomet jis pradėjo man pasakoti apie savo atostogų keliones, apie motorinį dviratį ir apie daugybę kitokių niekniekių. Pasakojo daug bjaurių juokų, nors matė, kas aš iš jų visai nesi juokiu. Ir kai galop pradėjo rodyti pusnuogių ar tisių fotografijas, kai pradėjo girtis savo «patyrimais», aš atsistojau ir rengiausi išeiti. Slopina mas pyktis staiga pradėjo imti viršų, ir man daug kaštavo, kol nusigalėjau ir tiek tepasakiau: «Aš vis dėlto maniau, kad tu mane kuriam nors žmoniškam pasikabėjimui pasikvietei!»

Po šio vizito aš tiesiog nubėgau ant upės. Kažin kokia nematoma jėga stūmė mane tolyn ir tolyn, į gryną orą, į vakaro prieblandą. Buvo šaltas žiemos vakaras. Danguje spindėjo daugybė didelių žvaigždžių. Vienų vienas vaikščiojau ant ledo, o mano siela vis kryo į dangų ir, lyg malda, kartojo žodžius: «O jūs žvaigždė, žvaigždė! Jūs tokios skaisčios, tokios gražios! O kaip bjauri žemė, ir koks nešvarus yra žmogus! Ilgai dar klaidžiojau aplinkui, paskendęs šitokiame mintyse.

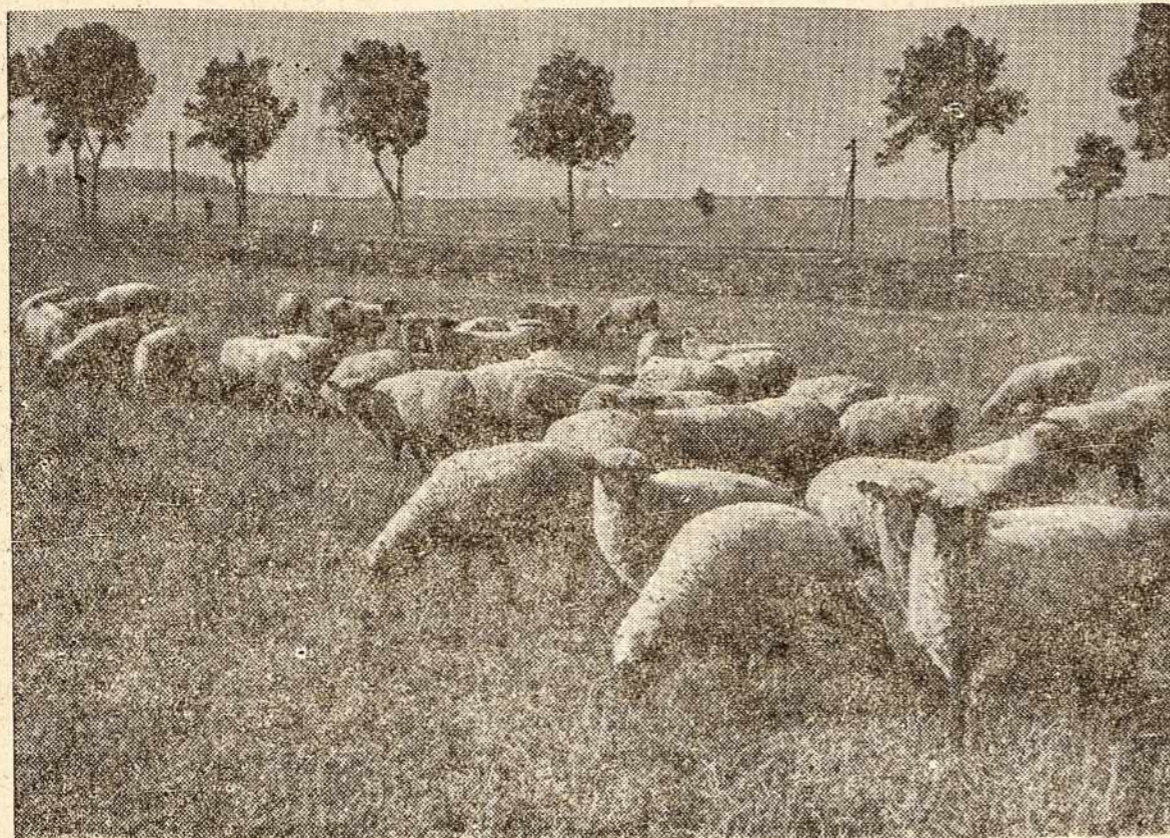
Tai buvo pirmas mano vizitas Gunteriui, bet ir — paskutinis.

(Iš «Jaunuolio būdas»)

Mintys Gavėniai

«Jieškokite Viešpaties iki jį galim rasti; šau kitės jo kol yra arti. Nedorėlis tepalieka savo kelią ir piktadarys savo planus. Tegrižta pas Viešpatį ir jis pasigaitės, pas mūsų Dievą, kurs yra didžiai atlaidus. Juk mano mintys nėra kaip jūsų mintys, ir jūsų keliai nėra kaip mano keliai, sako Viešpats. Kiek dangus yra aukštesnis už žemę, tiek mano keliai yra aukštesni už jūsų kelius, ir mano mintys aukštesnės už jūsų mintis.

Lietus ir sniegkrinas ta iš dangaus ir ten negrižta nesudrėkinęs žemės, nepadaręs jos na- (pabaiga 5 pusl.)

Lietuvos vaizdelis.

(pabaiba iš 2 pusl.)

žiūros į save ir savo darbus pasauly, žmonių suartėjimas, kurio dėka sukretimai vienoj pasauly da y paliečia visus, labai spartus struktūrų ir dvasinės laikysenos keitimasis, turėjus lemiamos įtakos pačiam susirinkimui.

Kas is tikruju nepaiso Dievo balso?

Sie visi dalykai pareikalauja atvirybės jiems iš mūsų pusės. Juos globaliai atmesti arba jų atžvilgiu nepajudinamai, radikaliai laikyti reikėtų nepaisyti Dievo kvietimo, kuris girdisi žmonijos istorijoje. Dievo tauta šiandien yra pašaukta gyventi neturto dvasioje, tai yra būti pasiruošus visokiems neįkeltumams ir netikrumams. Tai yra sąlygos dialogui, apie kurį kalba enciklika Ecclesiam suam kaip apie priemonę bažnyčiai pildyti savo misiją. Dialogas yra atsivėrimas kitam, pasirošimas naujiems, netikėtiems dalykams. Tai nereikia atsakyti savo pozicijai, tai reikiaviena pripažinti, kad ir kitas turi ką man pasakyti. Iš tikrųjų klausimai, kuriuos stato kiti, neišskiriant nė ateistų, yra dažnai labai svarbūs ateičiai, — jie mus verčia ei-

(pabaiga iš 4 pusl.)

šios ir neužželdinęs, kad duotų sėjėjui sėklos ir valgančiam duonos. Lygiai taip bus ir su žodžiu, išsėjančiu iš mano burnos: jis negrįš į mane tuščias, bet padarys, ko norė jau ir atliks tai kam jį siunčia». (P an. Izaias, 55.6-11).

Bet tas Dievo žodis tik tada neš tų vaisių, kai žmogus jį nuolankiu tikėjimu priims ir stengis jo laikytis.

Šv. Povilas apaštalas ragino savo laikų teštonikiečius

ti toli u, jie padeda realizuoti Dievo planus bei jo tikslus. Krikščionys, gyvena neti kinčioje, bėt nuoširdžiai tiesos ir teisingumo, pažangos ir laisvės siekiančioje aplinkoje būdami tokiais išsitikimimo ir nuoseklūs, tai yra tokios, kuri yra susirišusi su tikra klase arba «tradicija», toki krikščionys užmezga pačius našiausius kontaktus su «kitais».

Čia galima pastebėti, kad tradicijos prasmę iškreipia tie kurie mano, kad ji reikiaviena stingama. Ji yra principų gyvenimiškas pritaikymas istorijos dabarty arba nuolatinis atsinaujinimas.

ir tie paraginimai yra labai naudingi mums:

«Raginame jus, broliai, sudrausti netvarkinguosius, drašinti bailiuosius, padėti silpniesiems, kantriai pakęsti visus. Žiūrėkite, kad nė vienas neatsilygintų už blogį blogiu, bet visuomet siekite gėrio vienas antram ir visiems.

Visuomet būkite linksmi, nuolatos melskitės, kiekvienu atveju dėkokokite. To iš jūsų nori Dievas, Jėzuje Kristuje.

Negesinkite D asios, neniekinkite pranašysčių. Visa ištyrkyte ir kas gera pasilaikykite Venkita betkokio blogio. Pats ramybės Dievas viešikiai jus teapšviečia. Visą jūsų asmenybę — dvasia, siela ir kūnas — teišieka be priekaišto mūsų viešpaties Jėzaus Kristaus atėjimui». (Tsal. 5. 14-23).

VARNOS

Susiradusi svetimą lizdą, varna staigiu posūkiu nusileidžia ir stveria kiaušinį. Pa daro ji šitai labai vikriai tuo būdu, kad prasižiojus įsmelgia į kiaušinį antsnapi ir posnapi, sudarydama dvi skylutes; tai palengvina jai laikyti kiaušinį snape. Pastebėjau kad varna visuomet nuneša kiaušinį kartais net labai toli, bet nesulesa jo vietoje (kaip daro lingės). Savo grobiui sudoroti jės turi pasirinkusios patogias vieteles artimoje peikėje, miške, pievoje, ir šiose vietose esti primėtyta daugybė lukštų. Pempės, kirai, žuvėdros smarkiai puola atplasnjančią varną, nors rimtai pakenkti jai negali, bet bendras puolimas verčia ją vieaip išsisukinėti, išblaško jos dėmesį ir todėl daug jai kliudo.

T. Ivanauskas.

(iš Lietuvos paukščiai)

ISIDĖMĖTINI ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY, MONTEVIDEO:

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA ZELINA: Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pfo Ragažinskas, Tel. 63-5975.

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos Pirmininkas p. Juozas Matelionis, Rua Iatai, 150 — Casa Verde, Tel. 51-4011.

PIGI IR GERA KOKYBĖ!

Česlovas Jakiunas

Parduoda ilgam išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registradoras), su fabriko garantija vieniems metams.

Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52-2289, S. Paulo Tautiečiams didelė nuolaida.

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriškų rūbų!

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294 São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

BRAZILIJOS LIETUVIŲ ŽINIAI

Lietuvos diplomatijos šefas p. St. Lozoraitis praneša, kad mirus įgaliotam ministeriui Dr. Frikiui Mejeriui, Brazilijos lietuviams konsularinius patarnavimus (pasai, įvairūs liudijimai ir k.) laikinai atliks Lietuvos pasiuntinybė Urugvajuje. Jos adresas yra:

Legacion de Lituania
Ciudad de Paris 5836
Montevideo, Uruguay

Metalurgica ARPRA LTDA.

METALÚRGICA — FABRICAÇÃO DE PEÇAS PARA AUTOMÓVEIS

ESTAMPAS, PEÇAS ÊSTAMPADAS E FERRAMENTAS
Rua Marechal Malet, 97 - 125 Tel. 63-5821 — V. Zelina
V. Prudente

Caixa Postal 371 — São Paulo

VIENTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra senai žinomas gėrimas Kurio puiki veiklama į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua. Dino Bueno, 795 a 835
Telefones: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

TÉVAI JÉZUITAI: Rua Lituania, 67, Mooka — Tel. 92-2263

LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJŲ — Pirmininkas p. Aleksandras Bumblis, Rua Gen. Fonseca Teles, 606. Tel. 81-6423.

Iždininkas p. JORGE GARRA Rua Oratorio, 3093, Alto da Mooca.

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY:

V. ANASTACIO, Rua Gama-can, 625 — trečiadieniais 18,30 val.

MOOCA, Rua Lituania, 67. šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį, kaip iki šiol.

Mooca r. Lituania, 67 Lietuvių Namų koplyčioje:

Sekmadieniais ir šventadieniais 8,00 ir 17,00 val. Darbo dienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko kai turimos metinės ar 7 mėšios:

Išpažintys čia klausomos kasdieną prieš mišias,

Pirmą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val. Casa Verde, 17,15 val.

Antrą: Jaçana klierikų kopl. 8,30 val. Bom Retire, 10 val. Utinga 16 30 val.,

Trečią: Agua Rasa 8,30 val., Moinho Velho 11,30 val., Lapa 16,30 val.,

Paskutinį: Vila Anastacio 8,30 val., Vila Bonilha 10,30 val. V. Prudente 18 val.

RIO DE JANEIRO

Lietuvių radio valandėlė «A voz da Lituania» yra transliuojama KETVIRTADIENIAIS 18 val. 40 min.

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIENTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTI «MŪSŲ LIETUVA».

RUA LITUÂNIA, 67 — MOÓCA — SÃO PAULO, 13

V. Zelina

PADEKA

Švento Juozapo Vyrų Brolijos vardu dėkoju visiems svečiams, kurie atsilaikė į pamaldas ir pėbūvį. Dėkoju Angelikai Triubienei, suorganizavusiai pietus, ačiū visoms virtuvės talkininkėms, Adelei (tia), Irenai Skurkevičiutei, Lazinijai Januškevičiutei, Daneli Ruzgaitei. Onutei Matejonytei ir kitoms pagelbininkėms. Ačiū P. Šimoniui ir V. Baniui, kurie daug talkininkavo patys ir panaudodami automobilius. Pagaliau ačiū visiems dalyviams, kurie įvairiais būdais prisidėjo prie šios šventės pasisekimo. Teatylgina visiems Viešpats.]]

Juozas Matelionis
Šv. Juozapo Vyrų Brolijos
Firmininkas

Šv. Juozapo Vyrų Brolija primena, kad «Mūsų Lietuvos» dvidešimties metų sukaktuvinis mišėjimas yra ruošiamas, kaip jau anksčiau buvo pranešta, gegužio 11 dieną. Rezervuokite šią datą šiam spaudos pamišėjimui. Pėbūvio vieta bus vėliau pranešta.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija taip pat praneša, kad ir šiais metais birželio mėnesį bus organizuojama šventkelionė į Aparecidos šventovę. Smulkesnės datos bus praneštos vėliau.

Kas nori užsisakyti Vasario 16 iškilnių nuotraukų, gali tai padaryti pas fotografa: Largo Vila Zelina, foto «Universo».]

Praėjusį sekmadienį Vila Ze

linoje buvo tradicinė šv. Juozapo parapijos šventė. Šventę suorganizavo Šv. Juozapo Vyrų Brolija. Šventas Mišias atlaikė ir progai pritaikyta pamokslą pasakė prel. Pijus Ragažinskas. Iškilmingoje procesijoje buvo nešama didžioji Brolijos vėliava, visi Brolijos nariai šventiškai pasipuošę. Tuojau po iškilmingų Mišių Jaunimo Namų salėje buvo pietūs. Salė pilna, visos paruoštos vietos užimtos. Skanūs valgiai, jauki nuotaika ir rūpestingas patarnavimas visus svečius labai maloniai nuteikė. Įvairių kalbėtojų ir sveikintojų žodžiuose buvo iškelti šv. Juozapo parapijai nuosipelnę asmenys, buvo visi raginami burtis ir pasekti gražiu šv. Juozapo Brolijos pavyzdžiu, t. y. darbais įrodyti savo norus ir pastangas. Gražiai šventės eigai pasitaravo giedri diena, malonus oras. Surinktą pelną Vyrų Brolija jau įteikė Šv. Juozapo parapijos tarybai, 500,000 kruzeirų.

IR PARAPIJOS KOMITETAS DĖKOJA

Conselho Paroquial de Vila Zelina (parapijos komitetas) nuoširdžiai dėkoja už aukas:

Šv. Cecilijos chorui už ncr. 100,00.

Vasario 16 paminėjimo rengimo komitetui už ncr. 17,00.

Šv. Juozapo Vyrų Brolija ncr. 500,00. Viso aukų gauta ncr. 617,00.

A Diretoria

Pasklido gandas, jog tėvai jėzuitai esą nusipirkę nuosavybę S. Paulo mieste. Pasiteiravęs pas jėzuitų vyresnįjį T. L. Zarembą sužinota, jog nuosavybė esanti tikrai už-

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10 647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo

Médico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo

Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras

Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas

Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576

Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo

RAIOS X

Consultorio: Rua Capf Pacheco Chaves, 1206,

Vila Prudente, Tel. 63-5352

Lietuviai Katalikai! Dalyvaukite Rekolekcijose Mookoje!

PRASIDĖS KOVO 31 DIENĄ 17 VALANDĄ.

SVEIKINAME NAUJĄ ŠV. KAZIMIERO PARAPIJĄ

jos kleboną Tėvą Joną Bružiką, S. J. ir jo padėjėjus
Tėvą Leoną Zarembą, S. J. ir Tėvą Joną Kidyką, S. J.
Tepadeda Jums Dievas naujuose žygiuose!

Mykolas Skadas su šeima

SVEIKINAME ŠVENTO KAZIMIERO PARAPIJĄ

kleboną Joną Bružiką, S. J. ir jo asistentus L.
Zarembą, S. J. bei Joną Kidyką, S. J.

Jonas ir Nijolė Mikalkėnai

DIDŽIOSIOS SAVAITĖS PAMALDŲ TVARKA

ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJE

VERBŲ SEKMADIENI

17 val. Misijų užbaigimas, Verbų šventinimas su procesija ir šv. Mišios. Mišiose bendra mišiose dalyvavusių šventai Komunija.

DID. KETVIRTADIENI:

20 valandą šv. Mišios. (Ryte mišių nebus).

DID. PENKTADIENI.

15 valandą Liturginės pamaldos. Bus galima priimti Šv. Komuniją.

19 valandą GRAUDŪS VERKSMAI.

DID. ŠEŠTADIENI:

Velykų vigilijos pamaldos 23 valandą. Ugnies, Velykų žvakės, Krikšto vandens šventinimas ir tt. Tą naktį šv. Mišiose priėmė Šv. Komuniją galės ją priimti antrą kartą Velykų dieną.

VELYKŲ SEKMADIENI:

Ryte šv. Mišių Tėvų Jėzuitų koplyčioje nebus. Jos bus tik 17 valandą. Aušros choras giedos šv. Mišias.

Visos liturginės pamaldos bus ištisai lietuvių kalba. IŠPAŽINČIŲ KLAUSOMA kasdien visą valandą prieš pamaldų pradžią.

Dr. Victor Pedro Sculytis

Cirurgião dentista pela Universidade S. Paulo

C. R. O. S. P. Nr. 727

Clinica de adultos e crianças Fluor — RX —

Alta rotação.

Endodontia e ortodontia movel (ortopedia),

Taisomi kanalai ir kreivi dantys.

Rua França Carvalho, 121, Moóca,

Arti Dr. Vinco Kudirkos mokyklos rūmų.

pirkta.

Dėl šių dalykų plačiau pasisakyti jėzuitai nenori iki balandžio 16 dienos. Pažadėjo po tos datos duoti išsamių informacijų. Koresp.

Velykose, po 17 valandos iškilmingų mišių Mookos salėje bus Margučių Ritinėjimo lenktynės, ir gražiausiai nuvažytų margučių dažytojams įteiktos premijos. Todėl visi dažykite margučius lietuviškais raštais ir atsineškite Velykų dieną 17 val. į mišias.

PALAUDOTA STASĖ KRYŽANAUSKIENĖ

Kovo 24 d. misijon. Jonas Bružikas, S. J. palydėjo į Formozos kapyną a. a. Stasė

ŠV. KAZIMIERO KLEBONAS KVIEČIA

Ne visi gauna laikraštį, o radio taip pat neturime, dėl

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,20

to prašau visus lietuvius iš viso S. Paulo ir Sto. André apylinkių, kai sužinosite, kad Mokoje Kančios savaitėje misijos rekolekcijos, taip nieko nelaukdami ir patys atykite ir visiems savo kaimynams praneškite. Tegul visi o visi pasinaudoja taip retomis Dievo malonėmis, nes rekolekcijos įvyksta tokiu brangiū laiku — Kančios Savaitėje. Pradžią kovo 31 d. 17 val., o užbaigia balandžio 7 d. 17 val. Savaitės metu pamokslai rytais 8 val, ir vakarais 19 val. Išskyrus antradienio vakare tik merginoms ir moterims, trečiadienio vakare 19 val. tik vaikinams ir vyrams.

LSB VALDYBAI

Maždaug prieš metus laiko mes buvome įteikę LSB Valdybai pareiškimą įstoti nariais į Sąjungą. Valdyba iki šiol mūsų nepriėmė ir neurėjo drąsos aiškiai pasakyti, kad nepriims dėl kokios nors priežasties. Turbūt mes nebuvome verti «garbingos» Valdybos atsakymo, arba labai nusikalte lietuvių kolonijai.

Bet šiuo metu LSB Valdybai taip nemandagiai elgiantis su Tėvais Jėzuitais ir su Jo Eminencija Kardinolu Agneliu Rossi, mes džiaugiamės kad nepriklausome tokiai organizacijai. Jeigu LSB Valdybos nariai skaitosi esą lietuviai, tai gėda visai mūsų kolonijai, ko galima iš tokio Sąjungos elgesio susilaukti?

Mykolas Skadas

Jão Pedro Mikalkėnas
S. Paulo, 1968 m. kovo 20 d.

PAŠALPA LIGONIUI PREL. K. MILIAUSKUI

Buvęs Camilopolio parapijos klebonas Kun. Jonas Kardauskas, šio dabar vienuolis marijonas, radęs žinią «M.L.», kad reikalinga pašalpa ligoniui Prel. K. Miliauskiui, padėjo į «Draugą» skelbimą bei prašymą ir šiomis dienomis misijonierius J. Bružikas, S. J. susilaukė gražios sumos 420 dol. Prel. K. Miliausko vardu misijonierius Kun. J. Kardauskui ir aukotojams širdingai dėkoja.

V. BELA. Mergaitė, kuri ne šiojo «Mūsų Lietuva» nebenešios daugiau nuo balandžio 1 d. Laikraštis bus sukrautas p. Juozo Masiulio bare. Prašome atsiimti.

